

teeligt og Daabeligt, men vilde endog en Ulykke for dem, der have den Slags Tiller, hvor mange yngre Sønner komme ikke uheldig ind paa hele deres Livsbane, fordi de ere Grever og Friherrer. Svær mange ere ikke selv højeste Grad kjede af denne Byrde, der her er paalagt dem (Sindsigelse). Særintendte for adskillige af dem er det bestemt Tilfældet, og jeg tror, at det helt igennem maa betegnes som et overordentlig uheldigt og forter Forhold. Men ganske anderledes forekommer mig Forholdet at være for dem, der staa i Spidsen for de store Eiendomme, vi have i Form af Grevskaber og Friherreskaber. S det Mindste er jeg for mit Bedømmende ingenlunde tilbøielig til at have dette Forhold, i det Mindste ikke, saa lange vi have disse store Eiendomme. De Ulemper, der i Almindelighed ere forbundne med den Titel, vise sig ikke i den samme Grad lige overfor dem, der have disse Eiendomme, og det først og fremmest efter den Almindelige Opfattelse, som nu hersker her i Landet, under vore nuværende sociale Forhold. Jeg vilde endog saa vidt, jeg kunde gaa nærmere ind paa enkelte Punkter tillade mig at sætte det i en vis Forbindelse med Hans Majestæts Stilling, og jeg finder det i enhver Tilfælde meget vigtigt at aflasse Titlen for disse ældste Sønner, som arve denne Eiendom. Her er et Forhold, som forekommer mig at være særdeles vel stillet til at man tager alvorlig fat derpaa, men som paa den anden Side vanskeligt kan ordnes paa en ret tilfredsstillende Maade uden at blive foreslået for den lovgivende Magt. Det er et enkelt Eksempel, jeg har draget frem uden i det hele taget at vilde indlade mig paa den hele Materie, men som ganske vist mine Dine taler for, at denne Sag behandles videre. Jeg stemmer altsaa for Sagens Overgang til den Behandling, som den nu er i.

Winter. Det forekommer mig, at dette Lovforslag noget bortleder Opmærksomheden fra hvad der er langt vigtigere, hvad vi burde have gjort endnu større Anstængelse for at opnaa, og ved hvis Følgeselv vi med Sikkerhed kunde siges at staa paa Grundlovens

Standpunkt, medens det er noget ubilligt, om man kan siges at staa paa Grundlovens Standpunkt ved at vedtage dette Lovforslag. Jeg for mit Bedømmende har ikke utvilske Betænkkelighed ved at stemme for en Lov, hvorved man gjør et saadant Skridt i det nuværende Konge Hittid har været vant til at udøve. Det er mig ligegyldigt, om man siger, at det er et Prærogativ eller ikke, om man siger, at det kan bevises eller ikke bevises, thi da Kongen efter Grundloven har en Ret som den, man her søger at borttage, forekommer det mig ikke, at man i Tidens løb disse fra Demokratens Side skal raabe stærkest paa at faae rørt ved den Slags Forhold. Demokratier har Modstandere nok i dens Kamp for at opnaa reelle Resultater, og det forekommer mig, at det ikke er værdt at stæffe sig et forøget Antal af Hænder ved at røre ved noget, som jeg tør sige, at den store Mængde i denne Forsamling ikke lætter videre Pris paa. Det ærede Medlem, som har indbragt dette Lovforslag, mente, at han blot ved at nævne de Mænd, som havde omfakt dette Forhold, kunde vise, at det var saadant, at det ikke let kunde faae Nogen ind at turde oplyde imod hans Forslag, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at jeg i denne Sal selv har hørt, at to Mænd, der i forskellige Kredse af Folket — jeg kan sige i meget vidt udstrakt Kredse — havde en langt større Anseelse end den ærede Forslagsstiller, og om hvem jeg ogsaa tør sige, at de indtage en i enhver Hald ligesaa høj Plads i Danmarks Folks Mening som den, han kan rose sig af, i denne Henseende have sagt: Lad os ikke gaa videre, end Grundloven er gaaet. Jeg skal nævne disse Navne, det var Grundtvig og Tscherning, og jeg stammer mig ikke ved i dette Øieblik at have det samme, som disse Mænd den Gang lagde os paa Sinde. Begge disse to Mænd have udtalt, at det kunde være tidnok at foretage Forandringer i disse Forhold, naar Befolkningen i det hele var kommen til en saadan Modenhed, at den fik det reffe Syn paa deres virkelige Betydning, men hvorledes er det gaaet her i Danmark siden den Tid? Jeg spørger, om det har vilit sig, at den Slags Anseelse, som erhver-